

[Tom Behnke]

hjulene i gang, men derimod det private erhvervsliv, der tilfører det, som vi alle skal leve af. Hvis SF's forslag bliver gennemført – hvilket det forhåbentlig ikke gør – vil det betyde, at de private kreditorer ikke kun skal betale deres egen skat og moms, men også mister de tilbageholdte tilgodehavender.

Selv om Fremskridtspartiet er imod forslaget som helhed, så har vi ikke noget imod forslagets § 1, pkt. 2, der betinger, at der i lige forhold betales A-skat og moms. Men vi mener dog ikke, at det er nødvendigt, at Folketinget blander sig i det, det må være noget, Told- og Skattestyrelsen selv finder ud af, specielt nu da de er blevet lagt sammen, så det er én og samme kasse.

Ser vi på forslagets § 1, pkt. 3, så er vi ude i noget, der i praksis vil være ganske skadeligt både for det offentlige og for de private kreditorer. I pkt. 3 lægger man op til, at Told- og Skattestyrelsen skal kunne indsættes som midlertidig bestyrer eller beskikkes som kurator. I forvejen er det sådan, at der i langt de fleste tilfælde bliver sat en advokat på som bestyrer eller kurator, som i de færreste tilfælde har kompetencen til at realisere et firma. Der er derimod ingen tvivl om, at advokaten nok skal sørge for, at der bliver nok til hans eget honorar. Og det vil givetvis blive det samme med det offentlige som bestyrer eller kurator, hvis det ikke bliver værre endnu.

I alt for mange tilfælde sker det, at virksomhederne bliver realiseret til et alt for lille beløb og virksomhedernes værdier solgt for en slik. Se blot på sagen med Bøje Nielsen, hvor kuratoren solgte hans dyre malerier for få hundrede kroner og solgte hans luksusbiler til få tusinde kroner. Manden var naturligvis ved at gå fra forstanden til sidst over at se, at hans millionværdier blev realiseret til få tusinde kroner, hvem ville ikke være det? Yderligere viste det sig jo så, at han slet ikke var insolvent, men på det tidspunkt var det for sent, og alt var tabt i et firma, der ellers gav store indtægter til det offentlige.

Skal der sættes en bestyrer eller kurator på, skal det være fagfolk, der er i stand til at realisere virksomheden til den højeste pris. Så vil det også være sådan, at kreditorerne og herunder det offentlige får dækket en langt større del af deres tilgodehavender. Se, det ville være et fornuftigt forslag.

Jeg vil gerne have lov til at fastholde justitsministeren på hans udtalelser om de ændringer, der skete i 1969, hvor man netop gik væk fra privilegerede tilgodehavender. Den linje kunne jeg også godt tænke mig at vi førte videre, således at der overhovedet ikke var nogen privilegerede, men alle stod lige. Jeg ser positivt på, at justitsministeren har den samme opfattelse som Fremskridtspartiet på det punkt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg kan ikke undlade en kort bemærkning til hr. Tom Behnke: Det var godt nok trattera, det dér da! Jeg må indrømme, at jeg er begyndt at holde meget af hr. Tom Behnkes partifæller. Det er sjældent, jeg har hørt så meget sludder på én gang.

Jeg vil gøre opmærksom på – og det fremgår direkte af forslaget – at hvis andre kreditorer gør indsigelse, kan Told- og Skattestyrelsen ikke sætte sig på det. Det fremgår, at hvis der er fordringshavere, som modsætter sig, at told- og skattemyndighederne antages som midlertidig bestyrer eller beskikkes som kurator, kan myndighederne ikke antages eller beskikkes. Det ville være rart, hvis hr. Tom Behnke kunne læse indenad.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal ikke vurdere, hvorvidt jeg er i stand til at læse indenad, men sagen er jo, at mange af de firmaer, som også er kreditorer, vil være små firmaer, som ikke har muligheden for at stille den sikkerhed, som skal stilles i det øjeblik, hvor de skal til at konkurrere med staten. Det er jo dér, forskellen ligger, staten har jo en langt større mulighed, som forslaget er formuleret.

Jette Pors (CD):

Da vores ordfører ikke er til stede, skal jeg komme med en kommentar. Jeg skal indledningsvis slå fast, at CD ikke kan tilslutte sig SF's forslag om ændringer af konkursloven.

CD ønsker at gå den stik modsatte vej. Ved konkurs bør det offentlige gå forud med at give afkald på krav. Vi tror på, at en sådan holdning kan bidrage til i nogle situationer at redde en virksomhed og derved sikre beskæftigelsen for de ansatte i den pågældende virksomhed.